

LUKAS NYMAN, ÖVERNÄS SKOLOR

DEN FRUSNA FLASKAN

Det var en kall natt, en väldigt kall natt. Det fanns en övergiven flaska, slängd av någon som hade druckit upp läskan inuti, och den låg och guppade runt i en liten sjö. Vattnet var halvt fruset, bara en liten å som förhindrade vattnet att frysa helt och hållet än så länge.

Även om flaskan inte var speciellt snygg – den var lite svampaktig och så fanns det lite hål (och lite ruttna råttor) i den – så kunde den hålla kvar det mesta av vattnet om den blev fylld igen.

Sjön var inte så stor, och flaskan guppade långsamt runt på vattenytan. Den hade sett människor komma förbi, men ingen hade plockat upp den och flaskan var så förvirrad. Varför plockade ingen upp den? Allt den ville var att bli använd igen och förvara någonting. Men ingen hade velat ta upp flaskan från sjön.

Ån började frysa, vilket gjorde att sjön som flaskan låg i slutade röra på sig. Den hade frusit fast och det började snöa. Flaskan hade varit med om det förut, den hade ju legat där ganska länge. Men den här gången var kylan väldigt hård och flaskans innehåll började frysa.

Men då. Det kom en hund, närmare flaskan. Den började lukta på flaskan och drog upp den, tog den i munnen och började gå hemåt.

Hunden tog flaskan en lång väg, och till sist så satte hunden ner flaskan framför någonting stort. Det måste vara hundens konung. Konungen tog upp flaskan och började gå. Efter cirka femton minuter så stannade konungen och slängde flaskan i ett stort hål och flaskan föll snabbt. Det dröjde inte länge förrän flaskan träffade botten. Där låg andra flaskor, några var i bra skick, medan andra var ganska dåliga. Flaskan trodde det var dit flaskor som inte längre användes kom, och att den aldrig skulle slippa ut.

Efter vad som kändes som ett par veckor kom någon och lyfte upp hålet. Han kastade flaskan och allting annat till en annan, lite lägre sak och plötsligt hördes ett väldigt dån och flaskan såg en stor vägg komma emot den. Flaskan blev rädd, men de andra flaskorna verkade inte bry sig. Till slut så hade väggen packat ihop flaskorna till ett väldigt litet utrymme. Det kändes som om det tog en hel dag och sedan slängdes flaskorna ut därifrån och ut på en väg, men det var ingen vanlig väg. Det var en väg som rörde på sig. Flaskorna fördes till en stor maskin, som högg flaskorna till småsmulor. Sedan fördes de in i en ugn som smälte flaskorna och formade om dem, till nya flaskor.

Strax därpå började flaskan fyllas med en vätska igen. Flaskan visste inte vad som höll på att hända, inte förrän den blev satt på en hylla i en affär. Flaskan hade blivit en ny flaska, som alla ville ha. Dess önskan hade blivit uppfylld. Och den tackar alla som hjälpte till.